

دانشگاه صنعتی شریف

تمرین شماره پنج کامپیوتری

پردازش سیگنال های الکتروانسفالوگرام

استاد درس : دکتر حاجی پور

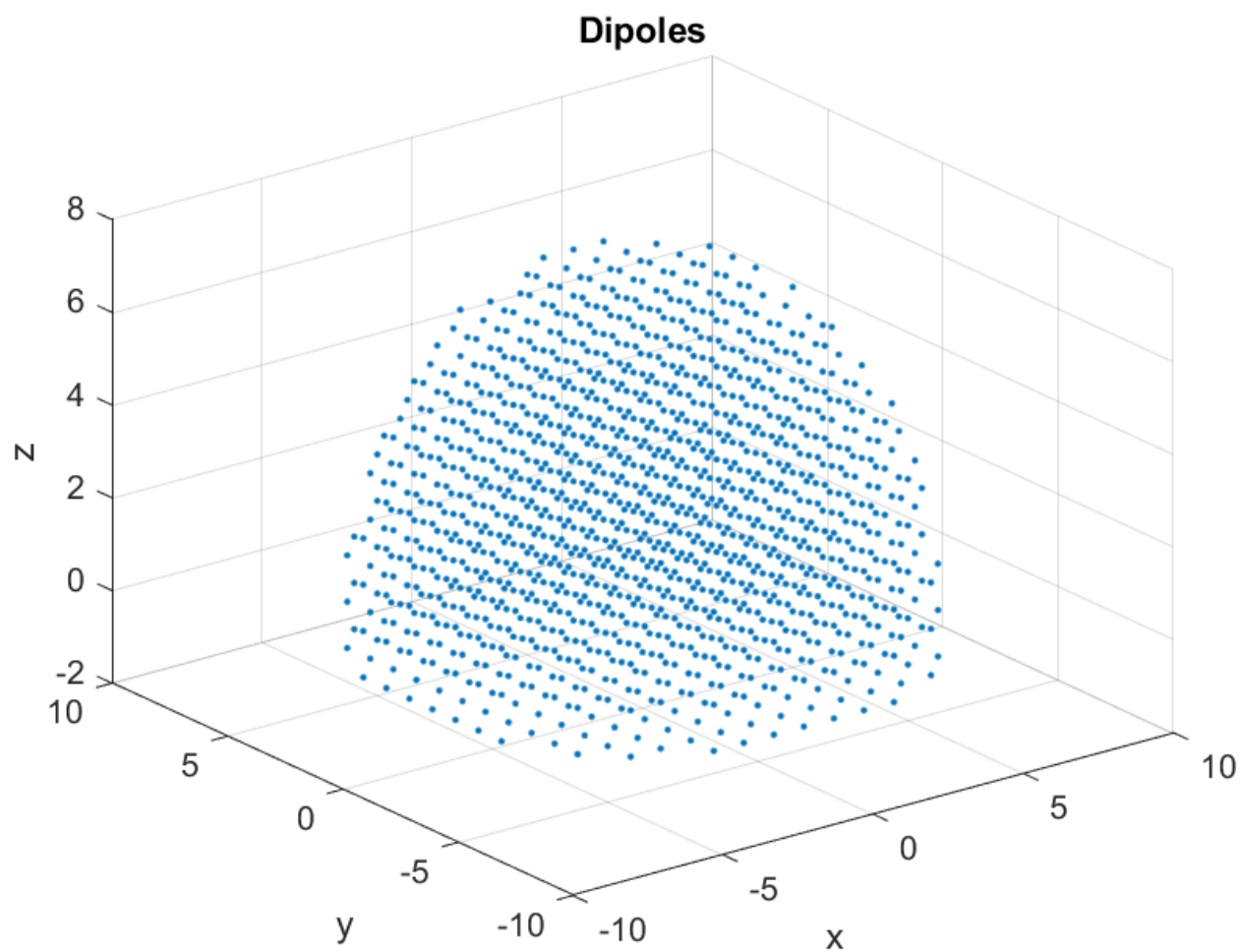
علیرضا خالقی آناقیزی

99101462

(1)

(الف)

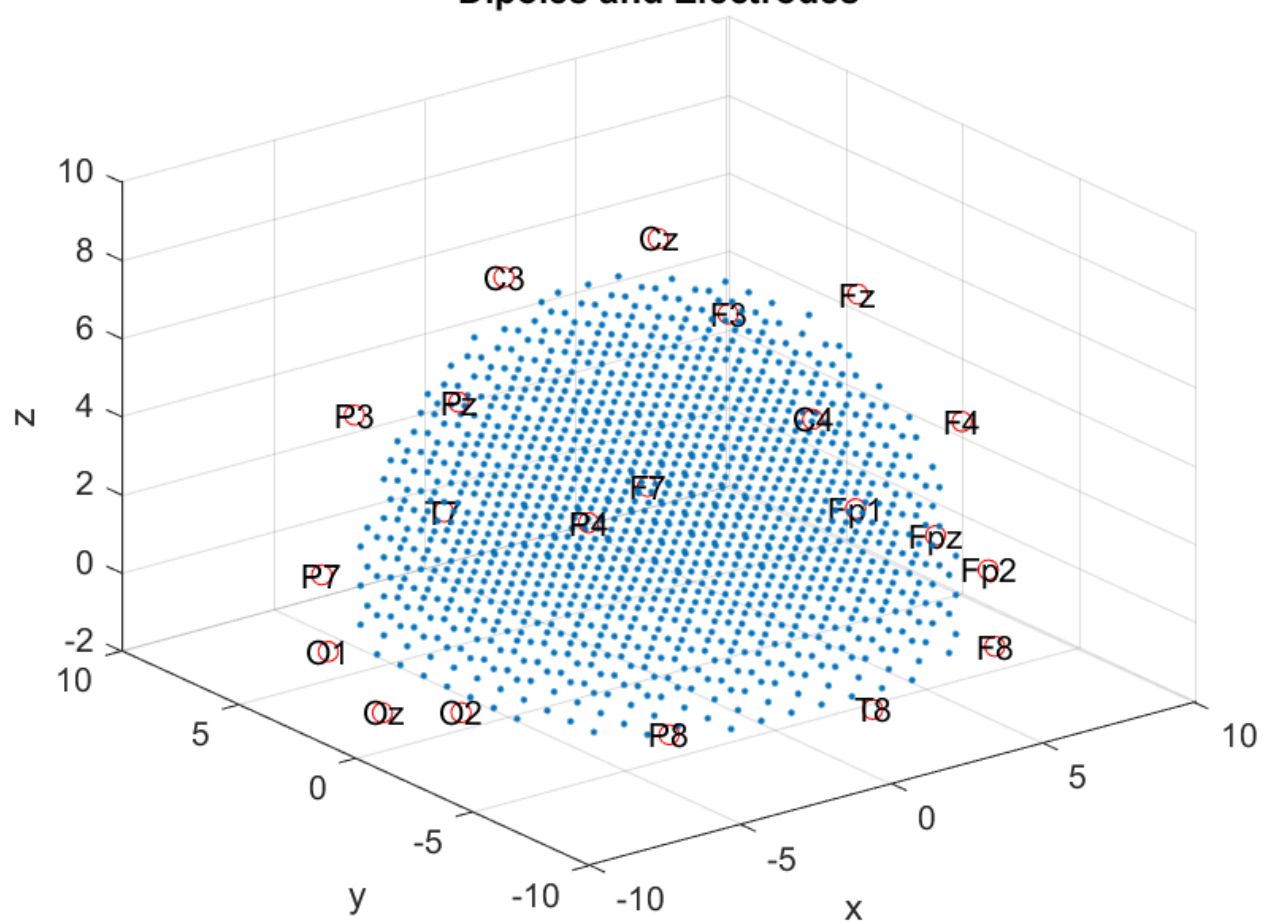
تمامی دوقطبی ها به شکل زیر با رزولوشن 1 سانتی متر میباشند:

(ب)

در شکل زیر مکان الکتروود ها به صورت دایروی دایروی رسم شده است:

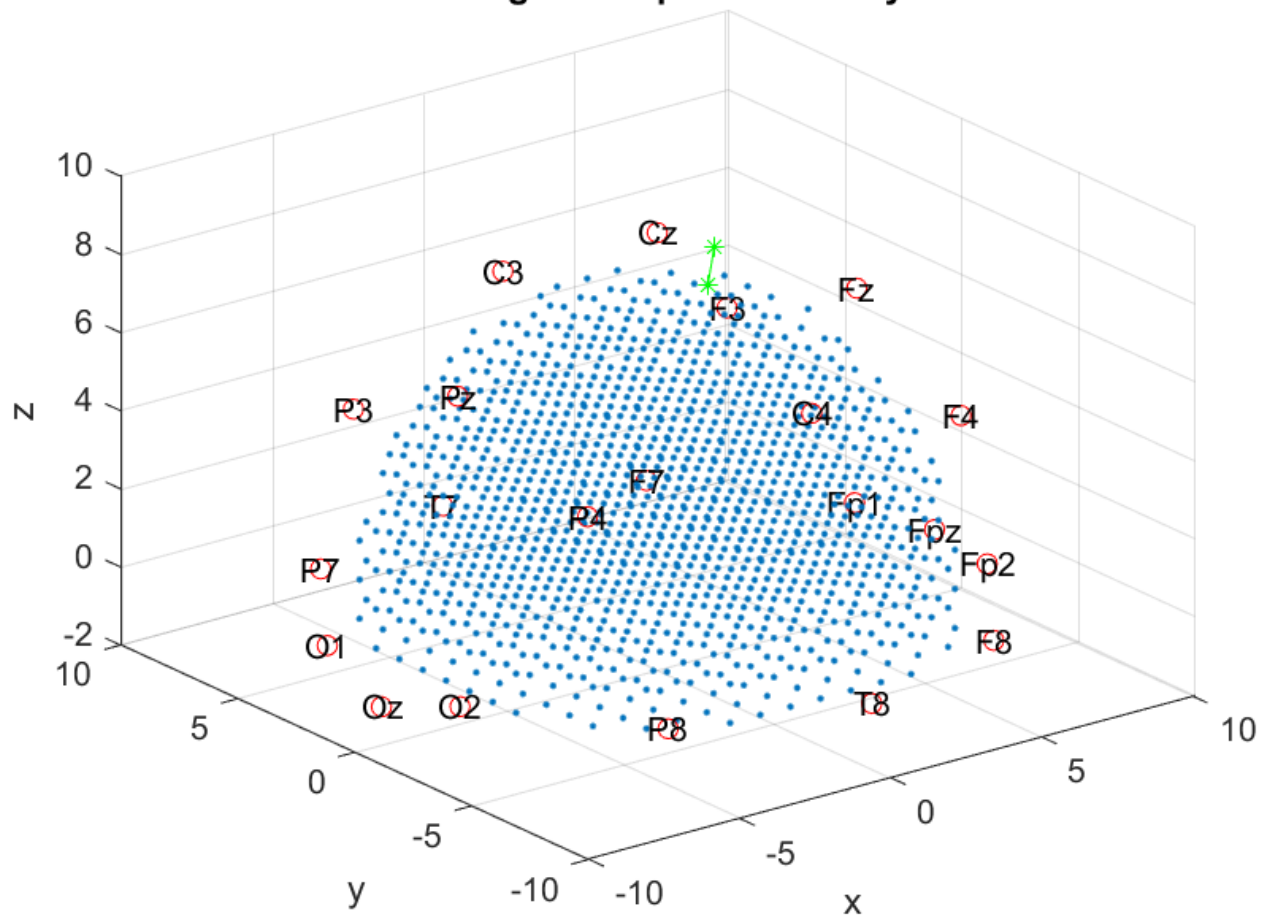
Dipoles and Electrodes

(پ)

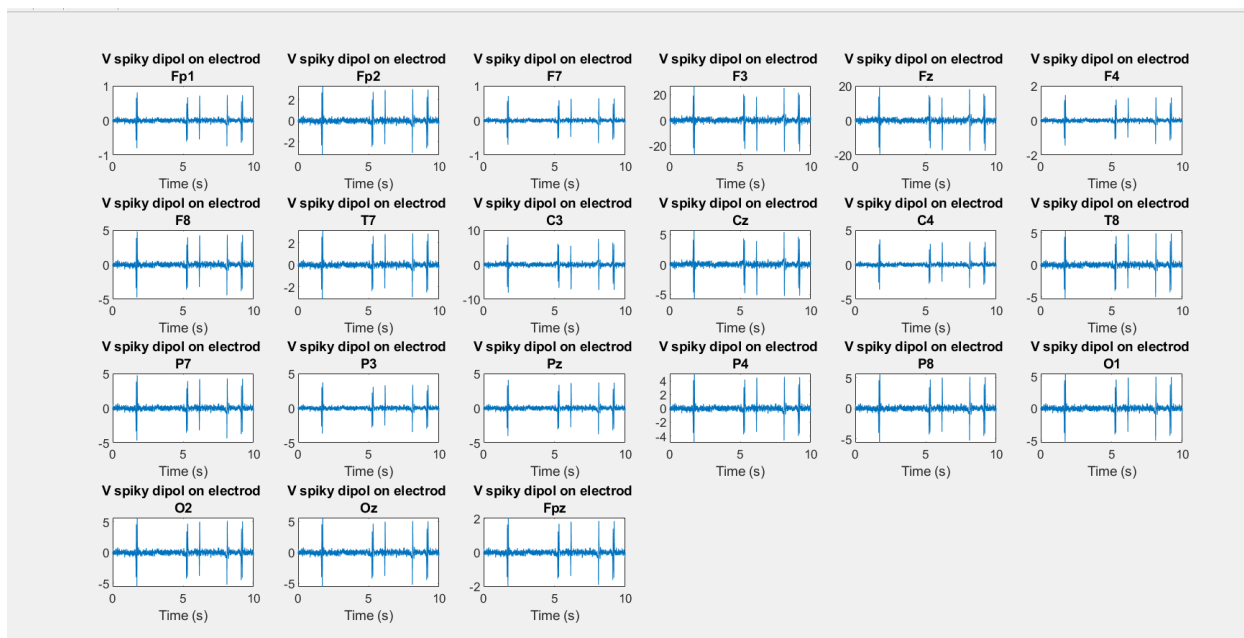
دو قطبی با مکان 4,3,6,2 با شماره 1279 از تمام دوقطبی ها دو قطبی سطحی می باشد، این دو قطبی را به عنوان دو قطبی اسپایکی در نظر گرفتیم:

adding new Dipole randomly

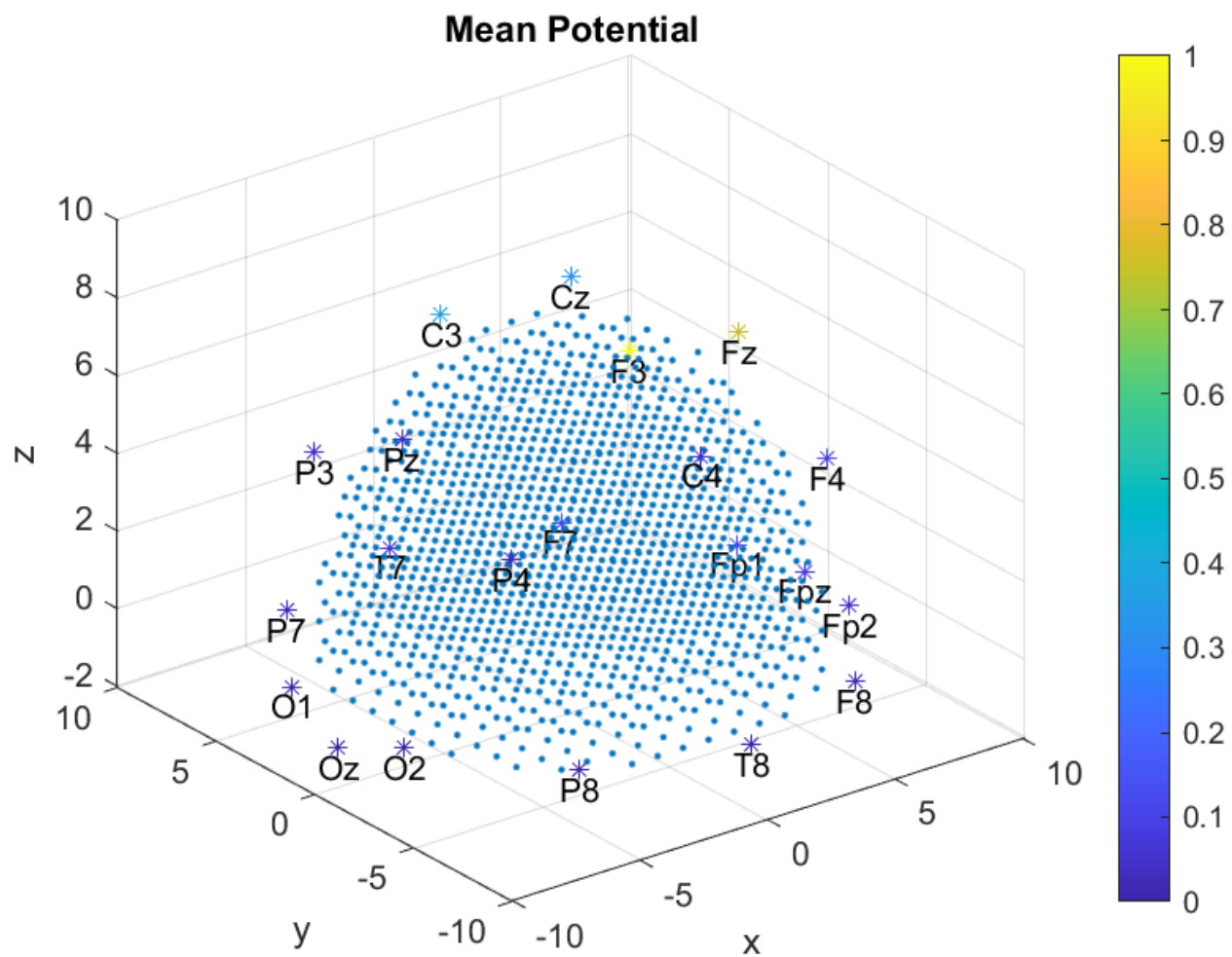
در شکل بالا این دو قطبی با جهتش به رنگ سبز معلوم شده است .

ت) حال فعالیت اسپایکی سطر اول را به عنوان فعالیت این دو قطبی در نظر گرفتیم که ولتاژ تشکیل شده از آن روی همه الکترود ها به شکل زیر شده است:

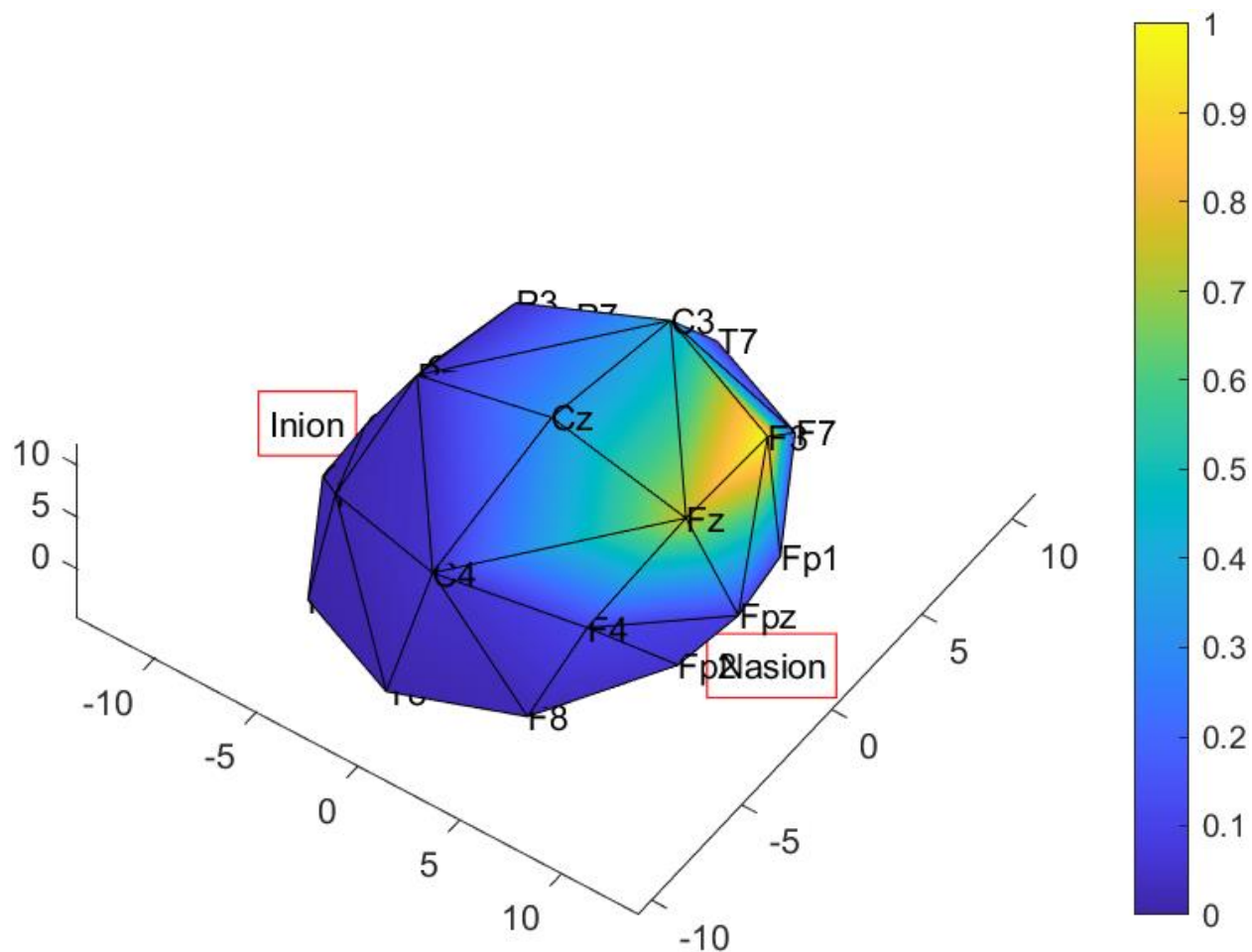
ث)

قله ها را پیدا کردیم و میانگین 7 نقطه ای آن را حساب کردیم تصاویر به شکل زیر در آمدند:

همانطور که میبینیم الکترودهای F3,Fz که نزدیک تر هستند به این دو قطبی فعالیت بیشتری دارند تا بقیه الکترودها.

(ج)

شکل بالا با دستور گفته شده رسم شده است.

چ) با توجه به فرمول های اسلاید ها این دو الگوریتم پیاده شدند و ولتاژی که اینجا داریم در مساله معکوس همان ولتاژ میانگین قسمت قبل است.

ح) در این قسمت ابتدا نرم تمامی دوقطبی ها را به دست آوردیم و بیشینه را به عنوان نامزد دوقطبی مذکور انتخاب کردیم

دو قطبی به دست آمده از روش MNE

MNE_max_direction	[0.7611;0.6485;-0.0109]
MNE_max_index	1079
MNE_max_location	[5;4;4.2000]
MNE_max_norm	0.0033

دو قطبی به دست آمده از روش WMNE

max_direction	[-0.0277;0.2135;0.9765]
max_index	757
max_location	[6;4;2.2000]
max_norm	0.0013

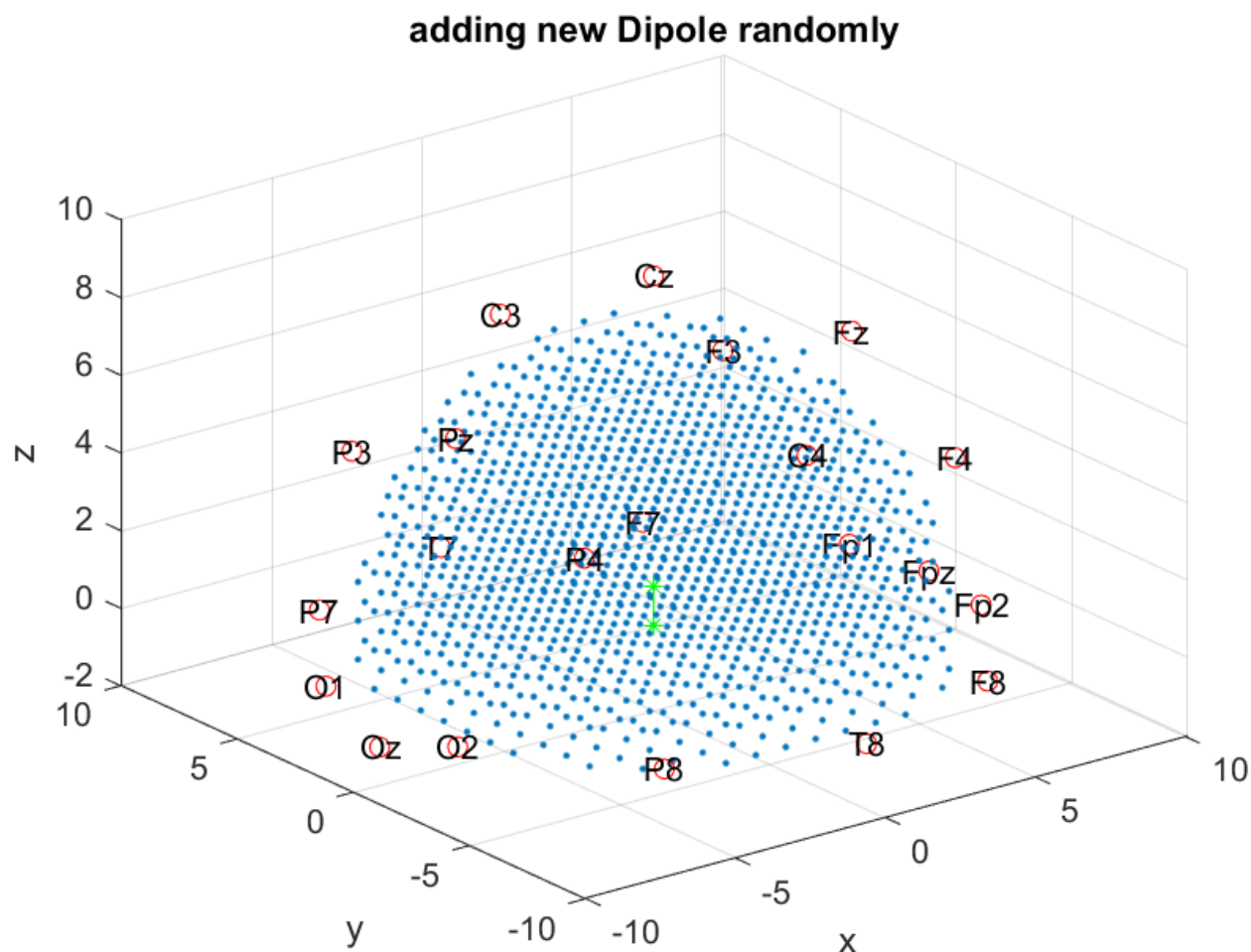
(خ)

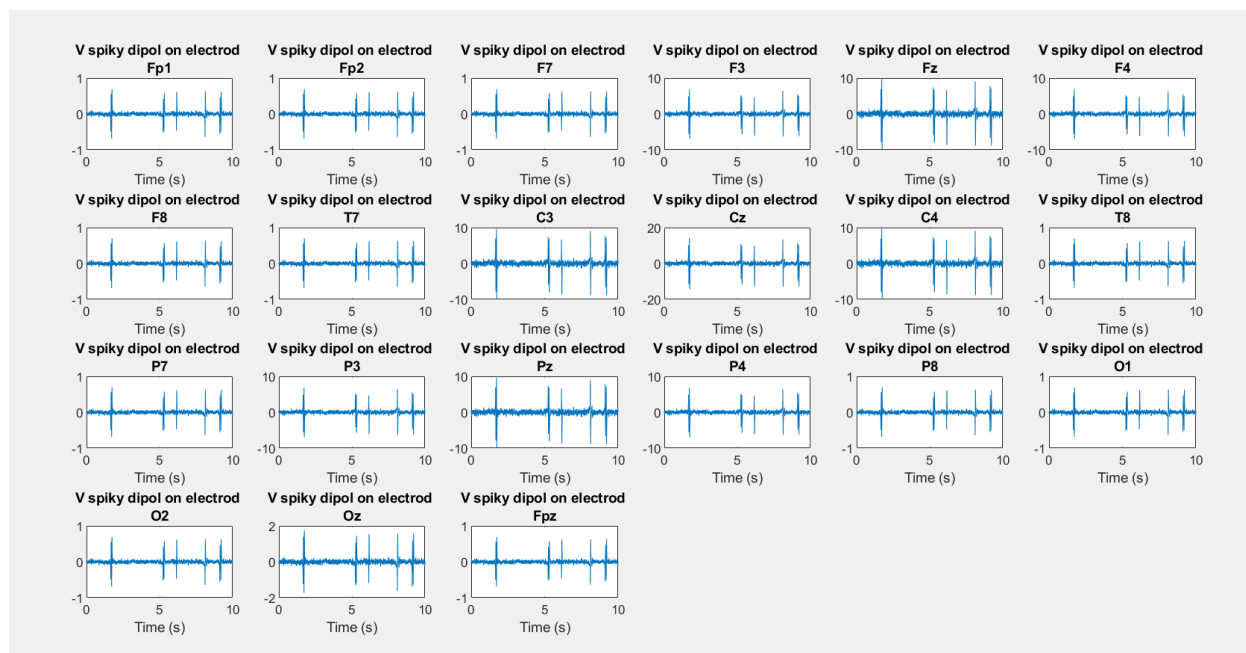
خطای محاسباتی فاصله و جهت این دو قطبی را با دو قطبی اصلی حساب کردیم:

MNE_direction_error	51.8311	WMNE_direction_error	34.2434
MNE_location_error	2.4495	و WMNE_location_error	4.5826

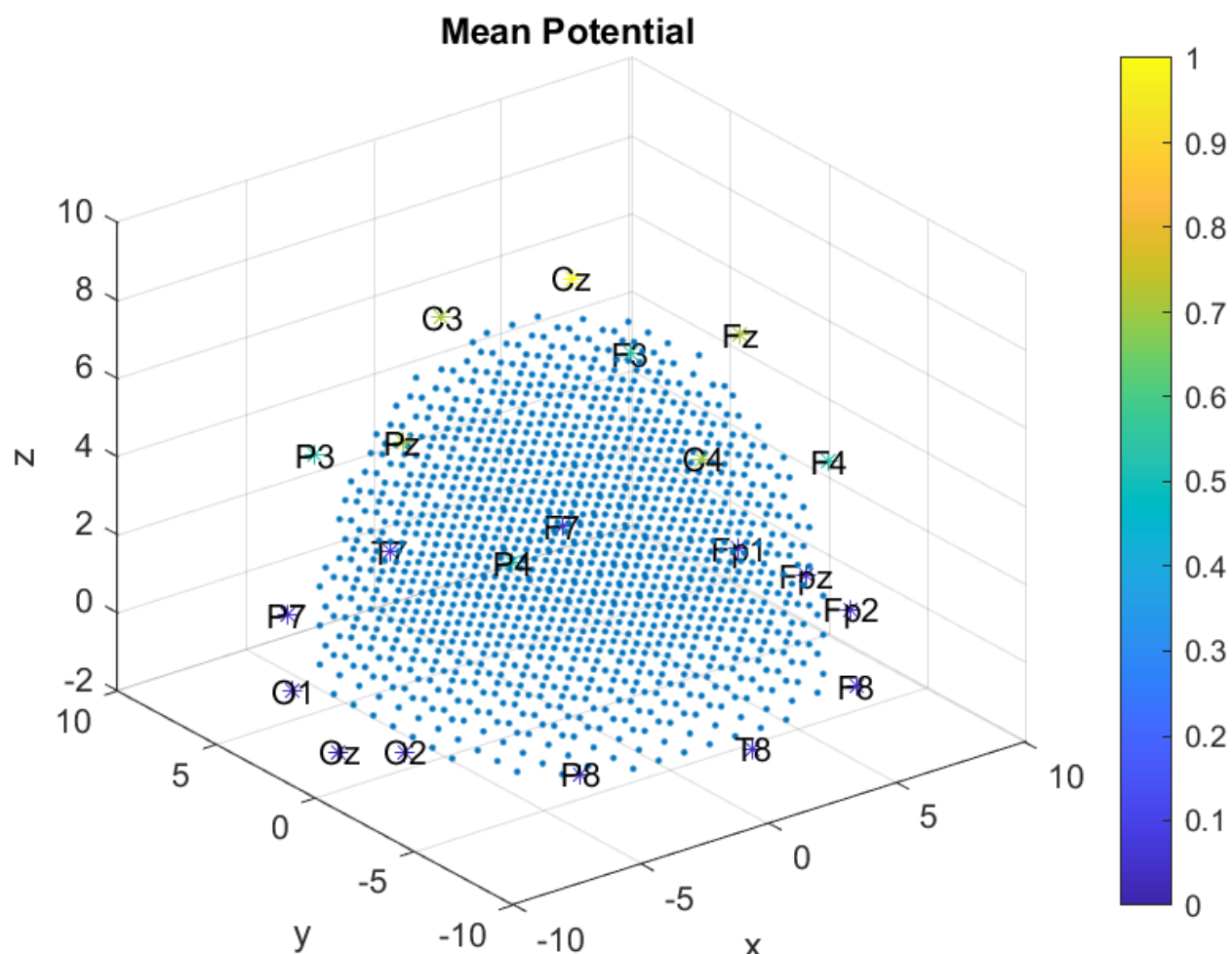
الگوریتم MNE دقت بهتری نسبت به WMNE داشته که میتوانستیم حدس بزنیم چون دو قطبی سطحی بوده است و بدون وزن دهی پاسخ مساله معکوس بیشتر دو قطبی های سطحی را انتخاب میکند.

(د) دو قطبی عمقی به صورت زیر انتخاب شد:

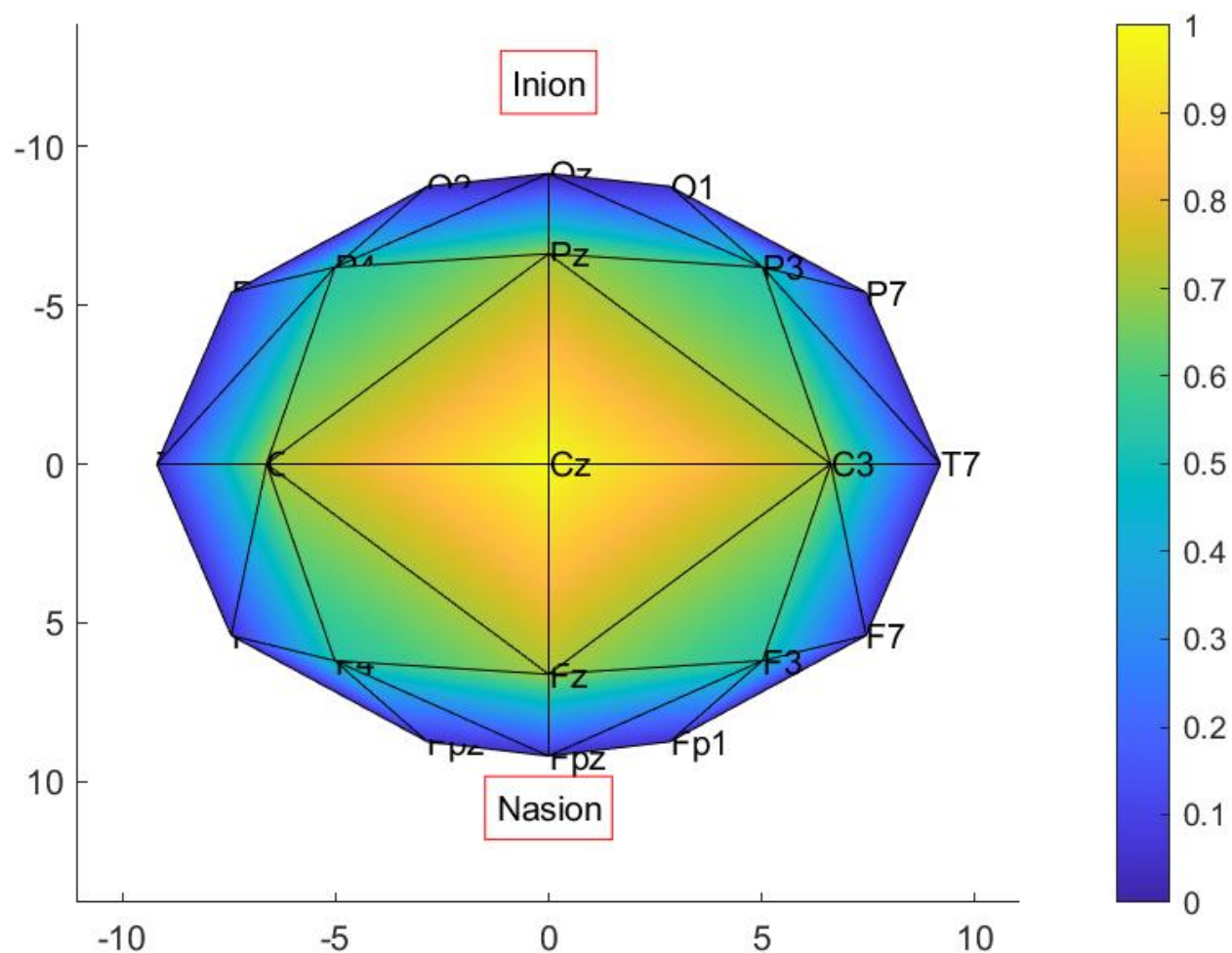

ولتاژ تولید شده در الکترود ها در شکل بالا میباشد.

مقدار ولتاژ هر الکترود به صورت میانگین گیری شده در شکل بالا نمایش داده میشود که میبینیم روی عمده الکترود ها تقریباً اثر یکسانی داشته است چون فاصله از همگی یکسان است حدوداً.

دو قطبی های به دست آمده به صورت زیر شدند:

MNE_max_direction2	$[-7.2511e-04; -0.0313; 0.9995]$
MNE_max_index2	1149
MNE_max_location2	$[0; 6; 5.2000]$
MNE max norm2	0.0012

و روش WMNE به صورت زیر شده است:

max_direction2	$[-0.0170; -8.3174e-17; 0.9999]$
max_index2	97
max_location2	$[0; 0; -0.8000]$
max_norm2	$8.0150e-04$

ارور ها به صورت زیر شدند:

MNE_direction_error2	1.7918	WMNE_direction_error2	0.9723
MNE_location_error2	7.8102	WMNE_location_error2	1

که میبینیم الگوریتم WMNE برای الکترودهای عمقی خیلی ارور کمتری هم در جهت و هم در فاصله نسبت به روش MNE میدهد که توجهی به دوقطبی های عمقی ندارد آن چنان.

روش LORETA که در اسلاید ها موجود بود همانند WMNE فقط ماتریس وزن متفاوت است که یک امگایی باید تعریف کنیم (روابط مربوطه در اسلاید های درس فصل لوکالیزیشن):

LORETA_max_direction	[0.1149;0.1019;0.9881]
LORETA_max_index	173
LORETA_max_location	[5;4;-0.8000]
LORETA_max_norm	0.0028

این برای دو قطبی سطحی است و دقت آن در زیر نمایش داده شده:

که دقت آن در سطحی کمی بهتر از WMNE شده است حال برای دو قطبی عمقی نتایج به صورت زیر هست:

LORETA_max_direction	[0.0681;-5.4648e-12;-0.9977]
LORETA_max_index	97
LORETA_max_location	[0;0;-0.8000]
LORETA_max_norm	0.0045

و دقت آن به صورت زیر شده است:

LORETA_direction_error2	91.4355
LORETA_location_error2	1

روش لورتا مکان را خوب تخمین زده ولی جهت را نه خیلی خوب ولی نسبت به روش MNE در عمقی خیلی بهتر بوده ولی نسبت به WMNE زاویه را بهتر تخمین نزد ولی در دوقطبی سطحی عملکردش بهتر از WMNE بوده پس نسبت به آن در تمامی حالات ارجحیت دارد.

الگوریتم دیگری که استفاده کردیم LAURA بوده است فرمول های آن به صورت زیر میباشد:

$$\hat{D}_{LAURA} = W_j G^T (G W_j^{-1} G^T + \alpha I_N)^{-1} M$$

$$A_{ik} = -d_{ki}^{-e_i} \quad A_{ii} = \frac{V_{max}}{N_i} \sum_{k \in V_i} d_{ki}^{-e_i}$$

$$W_j = P^T P$$

$$\text{where: } P = W_m A \otimes I_3$$

که در بالا N_i همسایه های دو قطبی i ام است و W_m میانگین مجذور جمع توان دو ستونهای متناظر با دوقطبی i ام از ماتریس leadfield است d هم فاصله دو قطبی از همسایه هایش است.

LAURA_max_direction	[0.4884;0.3902;0.7805]
LAURA_max_index	926
LAURA_max_location	[5;4;3.2000]
LAURA_max_norm	348.7201

این برای الکتروود سطحی و ارورش:

LAURA_direction_error	1.1149
LAURA_location_error	3.3166

که میبینیم این روش برای سطحی از تمامی روش های قبلی دقت بهتری داده است و قابل قبول تر است.

LAURA_max_direction	[-4.9126e-04;-1.6675e-16;1.0000]
LAURA_max_index	1299
LAURA_max_location	[0;0;7.2000]
LAURA_max_norm	187.6699

در بالا برای دو قطبی عمقی نتیجه را میبینیم که ارورش به صورت پایین است:

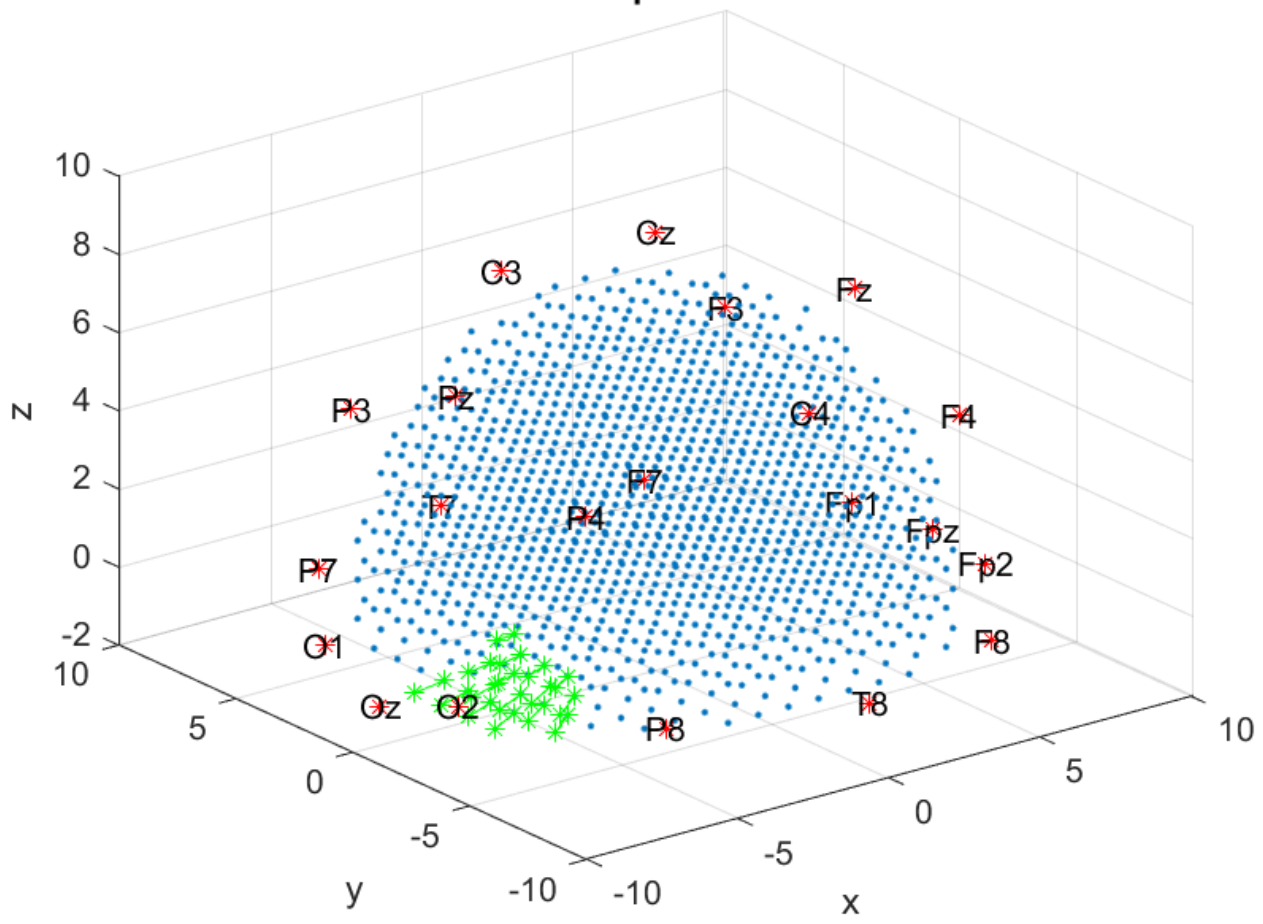
LAURA_direction_error2	88.5611
LAURA_location_error2	7

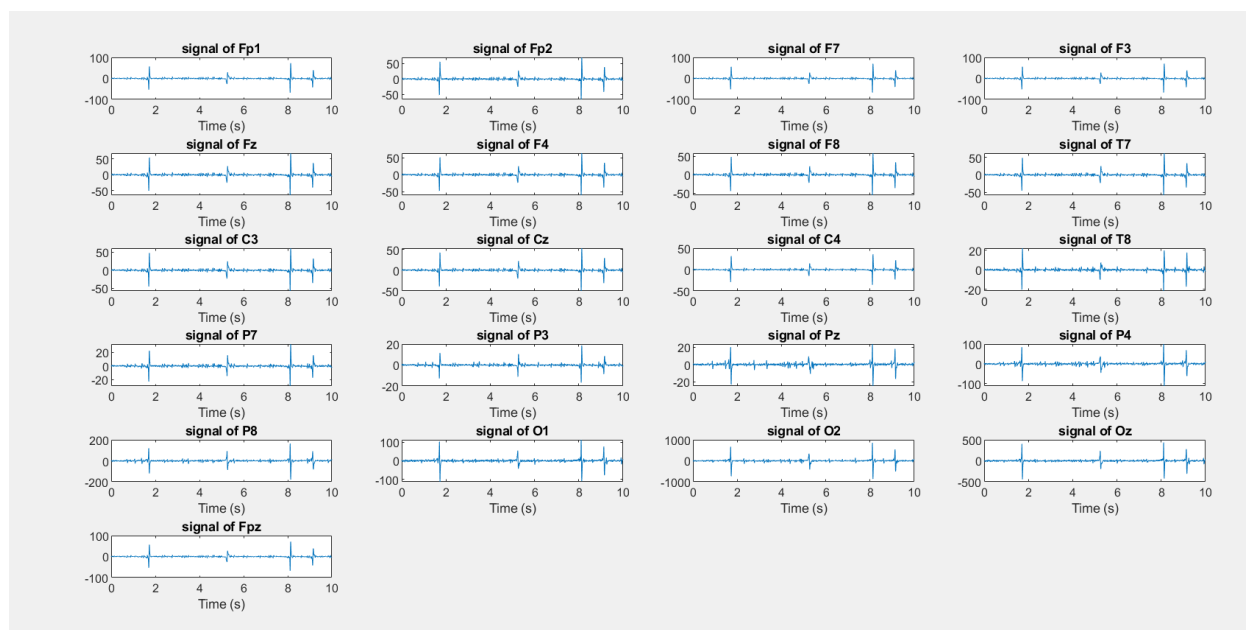
و نتیجه این که برای دو قطبی های عمقی خوب عمل نمیکند.

ر) این بخش را من کدش را زدم ولی با توجه به حجم بالای فضای جستجو داخل متلب کرش کرد و جوابی نگرفتم.

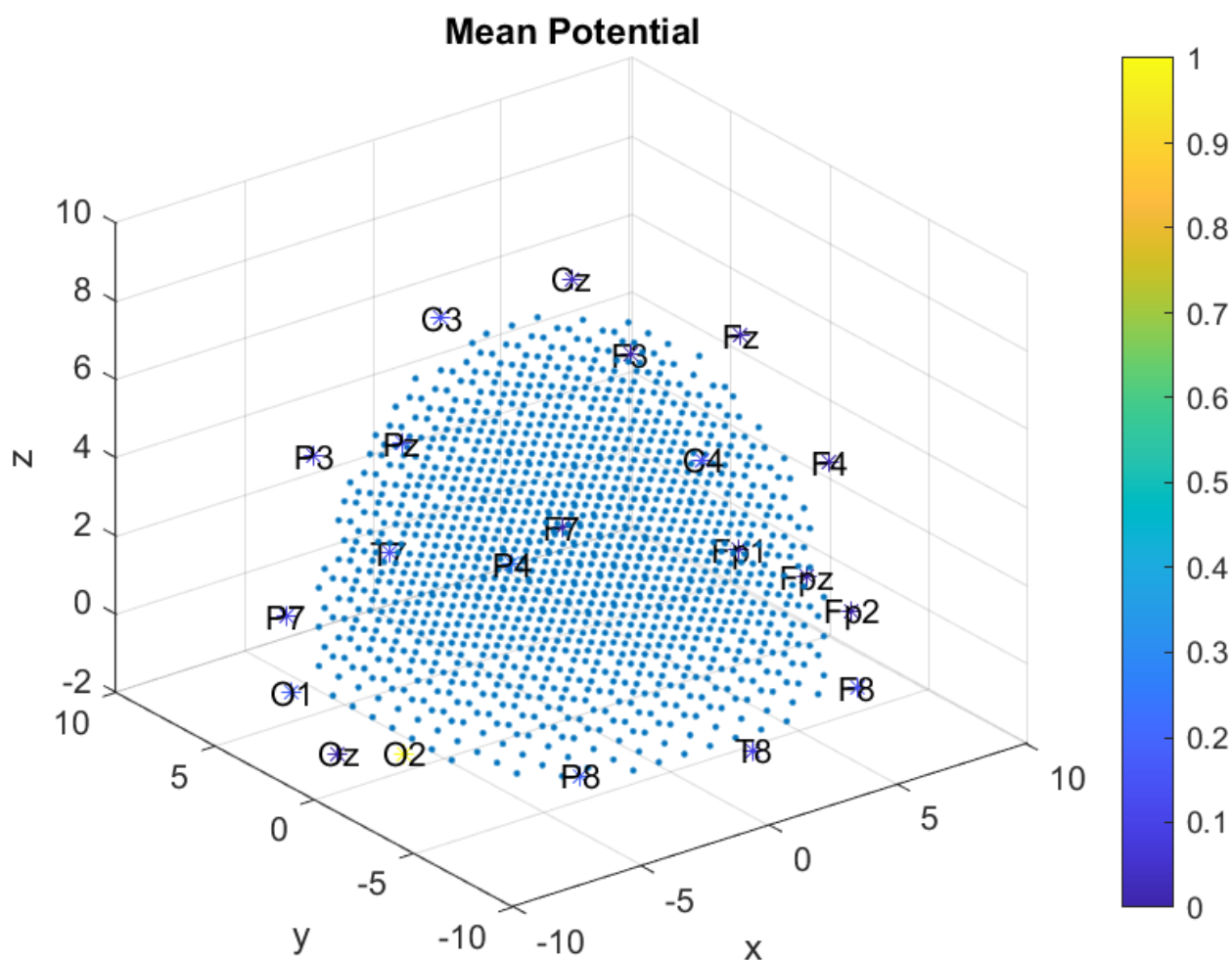
ز) با توجه به همسایگانی که در بخش کد LAURA استخراج کردیم 15 تایی آن ها را ذخیره کردیم و به صورت پیچ فعال در نظر گرفتیم:

batch of dipoles selected

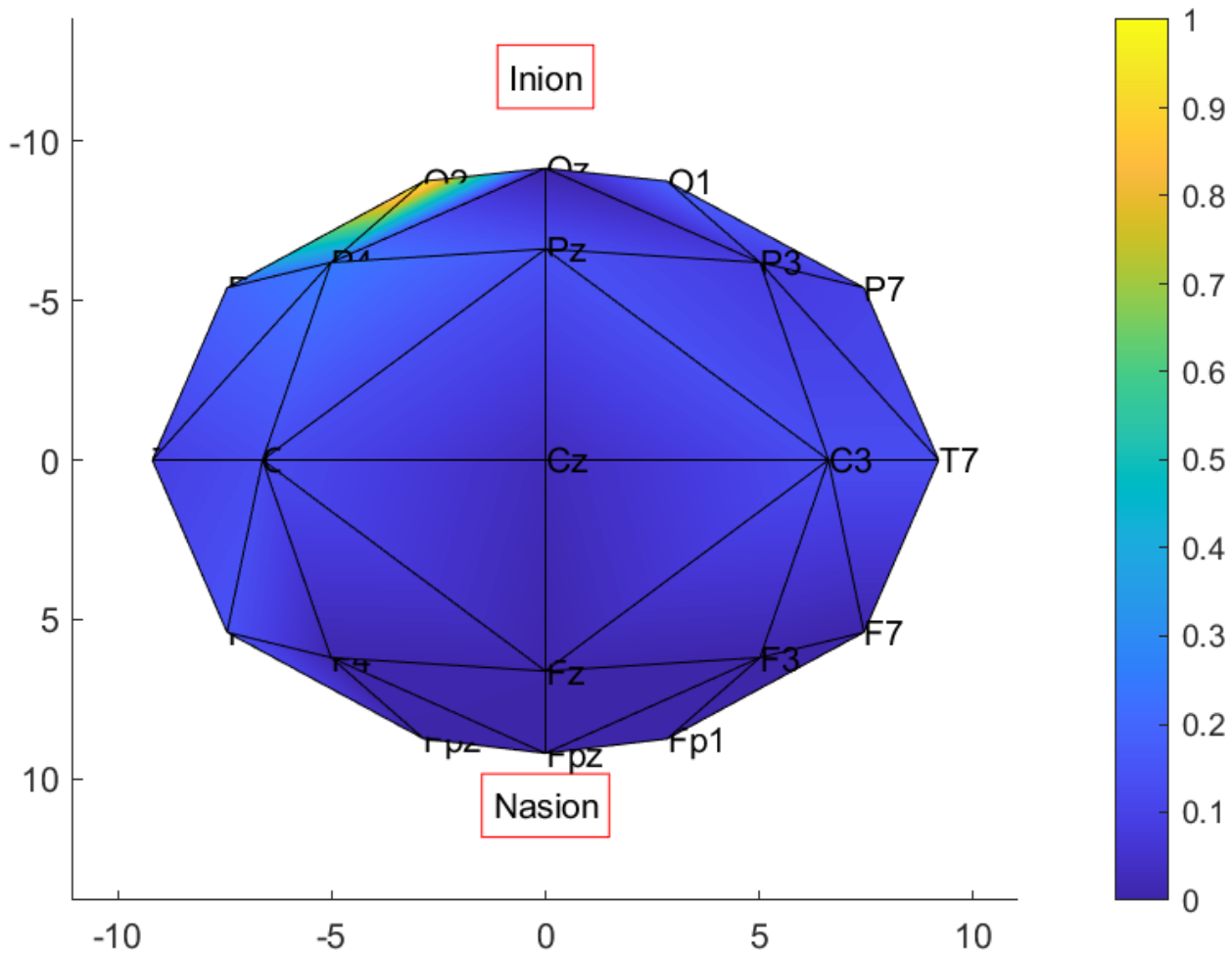

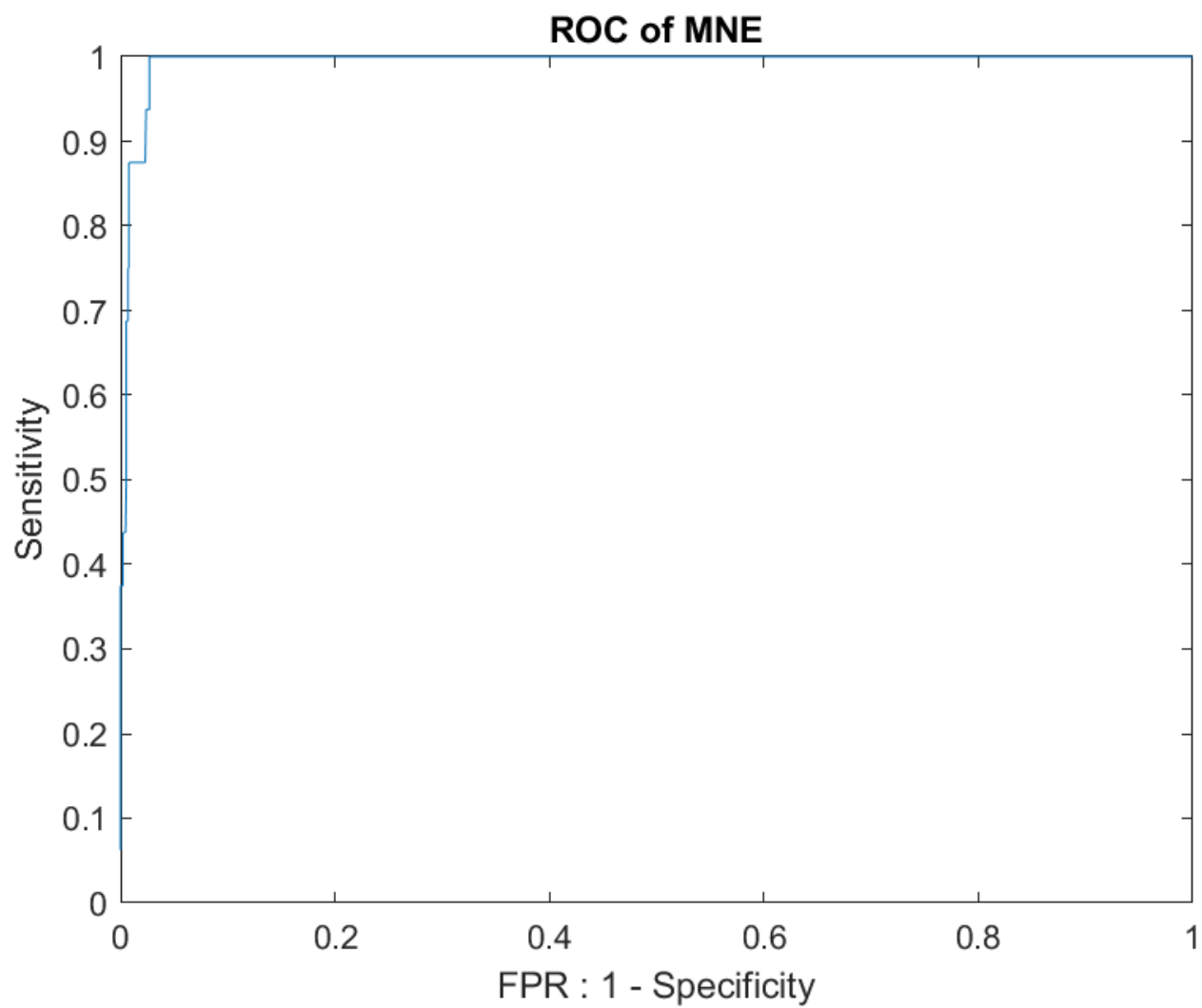
همانطور که میبینیم با جمع زدن چند تا شکل زمانی EEG نویز تا حدی حذف شده است

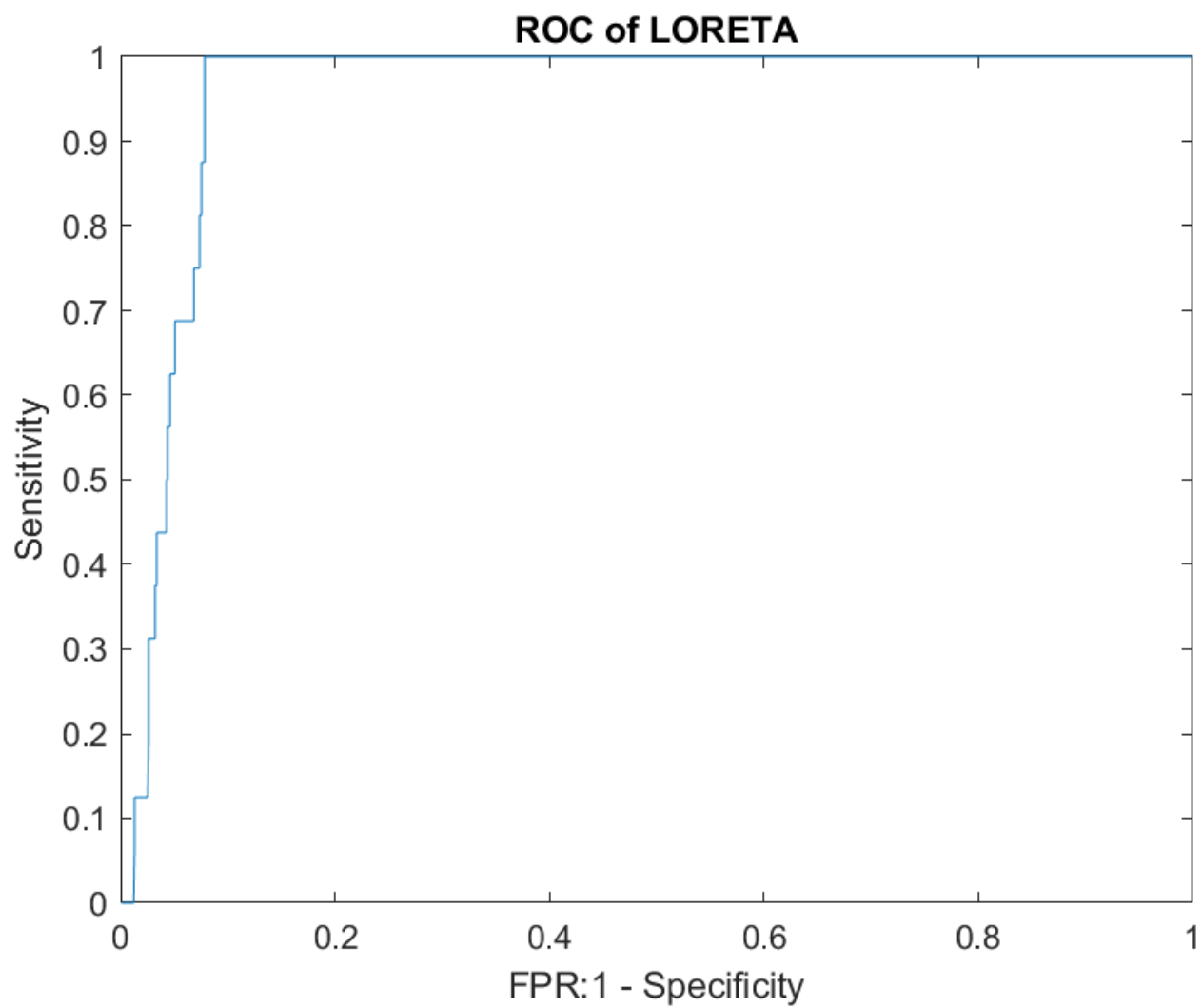
O2 که نزدیک پچ است ولتاژ میانگین بیشتری دارد

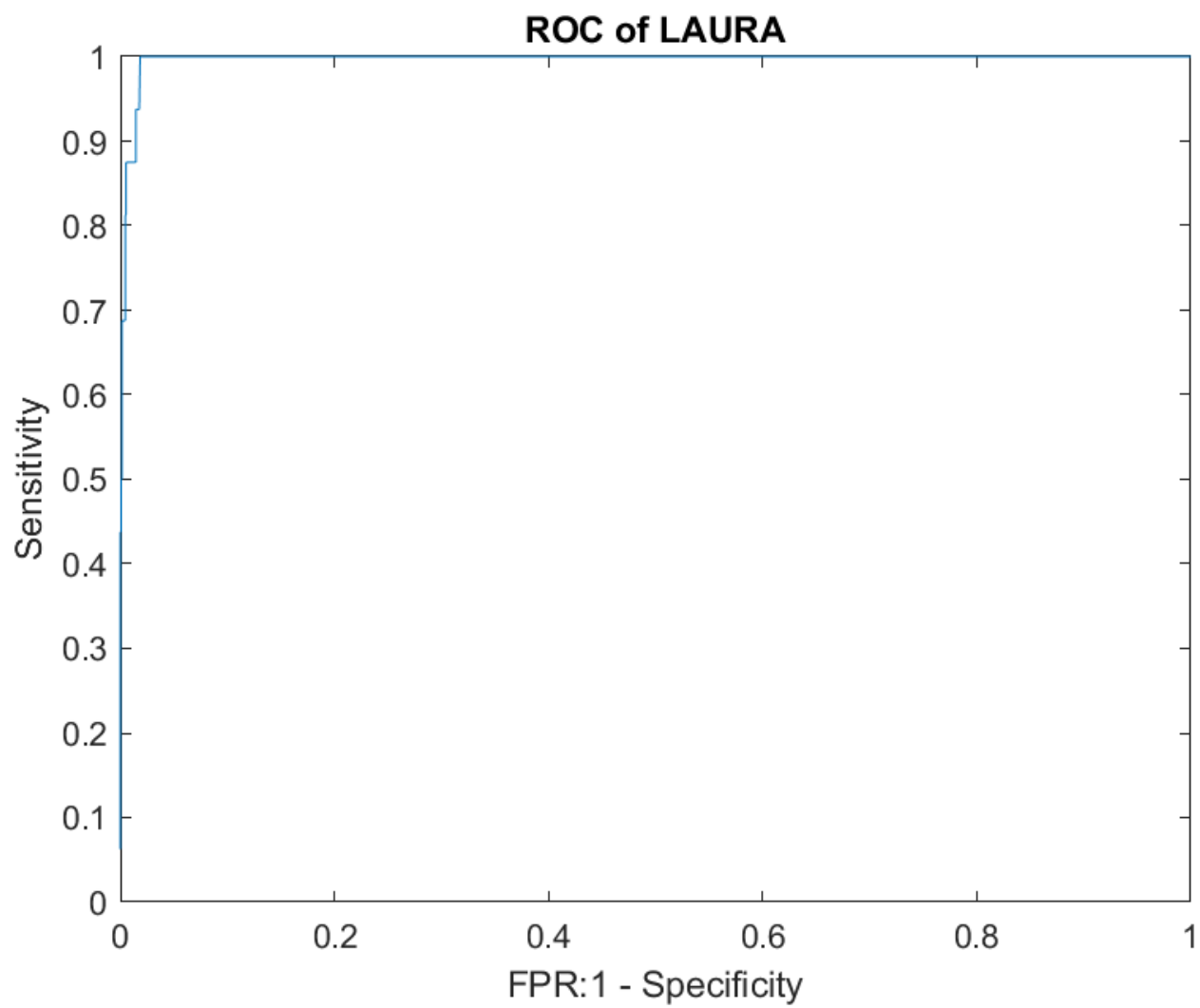

س) برای تخمین دامنه ممان کافی است از Q به دست آمده برای هر دوقطبی نرم بگیریم
 ش) نتایج به شکل زیر شده است . با توجه به ترشولد بندی های مختلفی که انجام دادیم نتایج به صورت زیر میباشد:

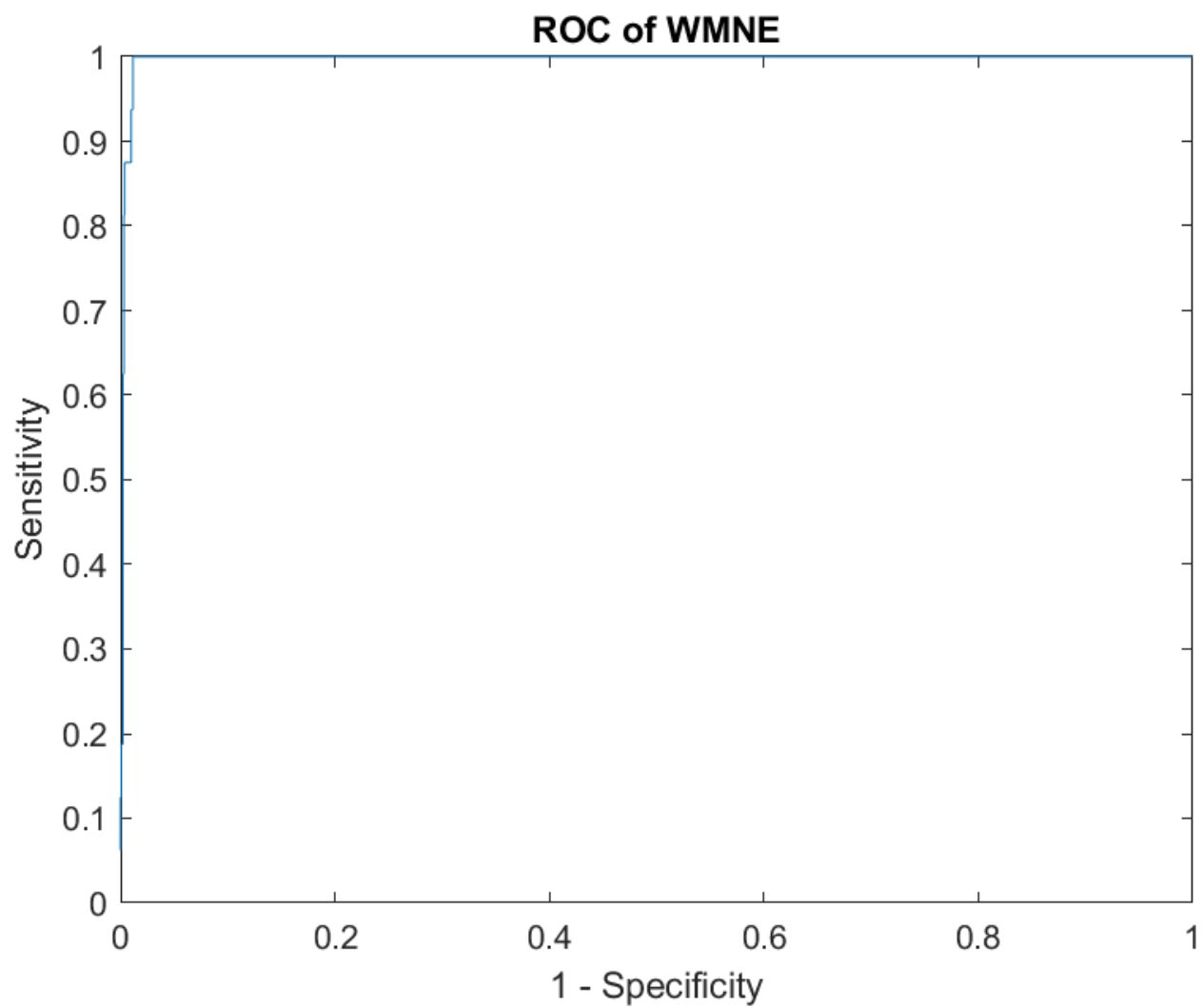

ص) دو قطبی ها همان دو قطبی های قبلی هستند پس قسمت های ز و ژ تکراری هستند فقط ROC این دو روش LORETA , LAURA را نمایش میدهیم:

که میبینیم روش LAURA از LORETA نیز بهتر عمل کرده است.

می بینیم نتیجه هر دو خیلی نزدیک به هم هستند و مساحت زیر نمودار هر دو تقریباً یک می باشد.